

РЕШЕНИЕ

№ 210

гр. Шумен, 16.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, VIII-И СЪСТАВ (Н), в публично заседание на осми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Валентина Люб. Тонева

при участието на секретаря Й.Р.К.

като разгледа докладваното от Валентина Люб. Тонева Административно наказателно дело № 20233630200741 по описа за 2023 година

Настоящото производство е образувано на основание чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление № РД -05-6 от 15.02.2023г. на Директора на РЗИ - Шумен, с което на А.05“ ЕООД е наложена "имуществена санкция " в размер на 3000 лева по чл. 218, ал. 2, пр.3 вр. чл 56 ал.1 от ЗЗ.

Дружеството –жалбоподател, чрез представителя си Д.П.Д. моли съда да постанови решение, с което да отмени наказателното постановление като незаконосъобразно, в жалбата си излага конкретни мотиви. В съдебно заседание се явява управителят на дружеството – жалбоподател.

За административно - наказващия орган, издал наказателното постановление, призован съгласно императивната разпоредба на чл. 61, ал. 1 от ЗАНН, в съдебно заседание се явява представител на АНО, който дава становище за потвърждаване на НП .

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, от надлежна страна, отговаря на изискванията на чл. 84 от ЗАНН, във вр. с чл. 320 от НПК, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**.

ШРС, след като взе предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

На 09.01.2023г. в 12,30 часа и на 17.01.2023г.в 12,15 часа била извършена съвместна проверка от представители на РЗИ - Шумен и служител на РУ - Шумен в обществено място – допълнително изградено закрито помещение от метална конструкция и стени от винил, към кафе „Мави“, находящо се в гр. Шумен, пешеходна зона на бул.Славянски, стопанисвано от А.05“ ЕООД.

Проверката касаела спазване на забраната за тютюнопушене в закрити обществени места.

Били съставени и констативни протоколи от 09.01.2023г. и 17.01.2023г. за извършените в обекта проверки.

При проверката, извършена на 09.01.2023г. в 12,30 часа проверяващите установили, че помещението, находящо се на пешеходната зона, изградено с метална конструкция и стени от винил било с плътно затворени стени и таван и 4 лица нарушавали забраната за тютюнопушене, за което на тези лица били съставени АУАН № 65; № 59 ;№ 56 и № 58 /отразено в НП /.

При проверката, извършена на 17.01.2023г. в 12,15 часа, проверяващите установили,

че помещението, находящо се на пешеходната зона, изградено с метална конструкция и стени от винил, било с плътно затворени стени и таван и 1 лице нарушавало забраната за тютюнопушене, за което бил съставен АУАН №59.

От показанията на св. Ц. се установява, че в хода на проверката е извършено отваряне на малка част от подвижния таван, както и подвижната част от едната стена от винил.

Бил съставен акт за установяване на административно нарушение №52, от 17.01.2023г., в който актосъставителят е посочил, че в допълнително изградено закрито помещение, изградено от метална конструкция и стени от винил, находящо се в гр. Шумен, бул. "Славянски" № 266 /пешеходна зона/ към кафе „Мави“, стопанисвано от А.05“ ЕООД ЕИК *****, допуска в управляван от него обект нарушаване на забраната за тютюнопушене в закрити обществени места.

В момента на проверката на 09.01.2023г. в 12,30 часа се установило, че обектът е с плътно затворени стени и таван. Установени са 4 лица, които нарушават забраната за тютюнопушене в закрити обществени места. Съставени са АУАН № 65; 66; 56; 58.

По време на проверката на 17.01.2023г. в 12,15 часа се установило, че обектът е с плътно затворени стени и таван. Установило се, че 1 лице нарушава забраната за тютюнопушене в закрити обществени места, съставен е АУАН № 59.

Актът бил подписан от представител на дружеството - нарушител, с отразени възражения: „*Възразявам. Помещението е открито, проветриво с естествена циркулация има отворен вход и изход, плъзгащи се врати и отворен покрив. Помещението е на тротоара на улицата и се води отворено открито обществено място с естествена циркулация.*“

В срока по в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН били депозиран допълнителни писмени възражения.

По повод възраженията е изготвено становище /стр. 20/, съдържащо мнение, че нарушението е установено по несъмнен начин и не са налице основания за прекратяване на производството.

Въз основа на така съставения акт и съобразявайки материалите в административно-наказателната преписка, е издадено наказателно постановление № РД -05-6 от 15.02.2023 г. на Директора на РЗИ - Шумен, с което, на А.05“ ЕООД е наложена "имуществена санкция" в размер на 3000 лева по чл. 218, ал. 2, пр.3 вр. чл 56, ал.1 от 33.

Фактическата обстановка по делото се изяснява от всички събрани по делото писмени и гласни доказателства, от разпита в съдебно заседание на актосъставителя и на свидетелите, присъствали при проверката, от показанията на св. Р., св. С. и св. Ц., както и от присъединените на основание чл. 283 от НПК, писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Съобразно разпоредбата на чл. 218, ал.2 от 33, който допусне в управляван от него обект извършването на нарушение на чл. 54, 56 или 56а, се наказва с глоба от 300 до 500 лв., с имуществена санкция от 1 000 до 1 500 лв., когато нарушението е извършено от едноличен търговец, или с имуществена санкция от 3 000 до 5 000 лв., когато нарушението е извършено от юридическо лице.

Съгласно разпоредбата на чл. 56, ал.1 от 33 (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2009 г., в сила от 1.06.2010 г., доп., бр. 42 от 2010 г., в сила от 2.06.2010 г., изм., бр. 40 от 2012 г., в сила от 1.06.2012 г.)/ в сила от 1.01.2023/, забранява се тютюнопушенето в закритите обществени места.

За да се произнесе по съществото на правния спор, съдът съобрази, че настоящото производство е от административно-наказателен характер и същественото при него е да се установи има ли извършено административно нарушение от лицето, посочено в АУАН и НП.

Съдът намира, че съставеният АУАН и обжалваното НП отговарят на формалните изисквания на ЗАНН за съдържание, като е налице и материалната компетентност на административно наказващия орган и актосъставител съобразно чл. 231, ал. 2 от 33.

При съставянето на АУАН и при издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до опорочаване на административно-наказателното производство по налагане на наказание на жалбоподателя, нито са ограничени правата му.

АУАН и НП са издадени при спазване на императивните изисквания на чл. 42, чл. 43 и чл. 57 и чл.58 от ЗАНН.

Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от оправомощени за това длъжностни лица, в рамките на

определената им компетентност, съгласно ал. 2 от чл. 209 а 33, в който е посочено, че нарушенията по ал. 1 и 2 се установяват с актове, съставени от държавни здравни инспектори или от длъжностни лица, определени от директора на регионалната здравна инспекция, длъжностни лица, определени от директорите на областните дирекции на Министерството на вътрешните работи, или длъжностни лица, определени от кметовете на общини.

Фактическата обстановка по казуса се изяснява и чрез разпита на актосъставителя и свидетелите присъствали на констатиране на нарушението. Показанията на разпитаните свидетели съдът намира за обективни, последователни, логични и непротиворечиви. Същите излагат, че обектът на проверката на 09.01.2023г. и на 17.01.2023г., представляващ изградено закрито помещение от метална конструкция и стени от винил към кафе „Мави“, стопанисвано от А.05“ ЕООД, ЕИК *****, находящо се в гр. Шумен, бул. „Славянски“ № 266 /пешеходна зона/, при осъществяване на проверките е с плътно затворени стени и таван.

От показанията се установява също, че при двете посещения проверяващите са констатирали, че помещението е с плътно затворени стени и таван, по масите е имало поставени пепелници и клиенти са нарушавали забраната за тютюнопушене, като са пушили.

Безспорно провереният обект представлява закрито обществено място по см. на § 1а от ДП на 33.

„Обществени места“ по смисъла на чл. 56 са всички места, които са обществено достъпни и/или предназначени за обществено ползване, без оглед на собствеността или правото на достъп, включително и:

а) обектите по § 1, т. 9, букви "б", "г", "д", "е", "ж", "к", "л", "о", "п" и "у";

б) аптеки, дрогерии и оптики;

в) търговските обекти по смисъла на § 1, т. 41 от допълнителните разпоредби на Закона за данък върху добавената стойност;

г) (изм. - ДВ, бр. 30 от 2013 г., в сила от 26.03.2013 г.) места за настаняване, заведения за хранене и развлечения, заведения за хранене, прилежащи към туристически хижи по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 1, 2 и 3 от Закона за туризма;

д) предприятия за производство, съхраняване и търговия с храни, заведенията за хранене и развлечения, както и заведения за хранене, прилежащи към туристически хижи - туристически столови, туристически бюфети и туристически столови със сервитьорско обслужване;

е) сградите, до които всяко лице има достъп, включително и административните учреждения и други сгради, в които се обслужват или имат достъп гражданите;

ж) асансьорите и стълбищните клетки на всички видове сгради и др.;

з) транспортни средства за обществен превоз - влакове, самолети, кораби, автобуси, трамваи, тролейбуси, метровлакове, микробуси на маршрутни таксиметрови линии, пътнически таксиметрови автомобили и транспортни средства със специално предназначение - санитарни автомобили за болни;

и) (нова - ДВ, бр. 40 от 2012 г.) площадките за игра.

За да е налице изпълнение на забраната за тютюнопушене в закрити обществени места е достатъчно да е установено и едно лице да употребява по предназначение тютюневи изделия, посочени в т. 4 от § 1 на ЗТТСИ, което в случая е доказано от показанията на свидетелите, които са непротиворечиви и изцяло кореспондират с данните от констативните протоколи приложени по преписката.

Не се споделя становището заявено в жалбата и поддържано в с.з. че процесния обект представлява тротоар, и не представлява затворено помещение.

В тази връзка съдът съобрази, че смисълът на нормата на чл. 56, ал. 1 от 33 е да се опази здравето както на непушачите, така и на служителите в обектите и самите пушачи в моментите, когато не пушат. За да се приеме, че едно помещение е закрито, следва не само да има покрив, но и страните му да са затворени по някакъв начин. В противен случай остатъчният дим от тютюнопушенето ще се разсейва свободно и не ще се вреди на здравето на околните, каквато беше и посочената цел. По делото се установява именно, че страните на процесното помещение са били затворени. В този смисъл закономерен е изводът, че помещението представлява "закрито обществено място" по смисъла на закона и следва да се обхваща от забраната и целта на закона – да се опази здравето на гражданите.

За изясняване смисъла на понятието за закрито обществено място в официалния сайт на Министерството на здравеопазването е прието, че закрито обществено място е закрито помещение или пространство, което е покрито с покрив/навес и има най-малко три плътни

стени/страни, без оглед на материала, използван за покрива/навеса, стените/страните, и без оглед на това дали структурата е постоянна или временна. Прието е също, че открито обществено място е всяко обществено място, което не е закрито, проветриво е и има естествена въздушна циркулация. Приема се още, че обществено място, което е покрито с покрив/навес и има най-много две плътни стени/страни е открито обществено място. Поради наложеното тълкуване на закона, каквото е официалното публикуване от Министерство на здравеопазването, наказващият орган правилно е приел, че проверяваният обект, стопанисван от жалбоподателя, отговаря на критериите за закрито обществено място.

Доколкото в закона не съществува понятие „зона за пушачи“, като изключение, което допуска тютюнопушенето на закрито е уредено в чл. 56, ал. 3 от 33, регламентираща, че по изключение се допуска тютюнопушене в обособени самостоятелни помещения, разположени в сградите на летищата. Настоящият случай не попада в тази хипотеза.

Следователно от дружеството - жалбоподател не са съобразени правилата на 33 и не е организирано дейността си така, че да не нарушава забраната за тютюнопушене за закрити обществени места.

От показанията на свидетелите се установява, че при проверките общо 5 лица нарушавали забраната за тютюнопушене /на първата проверка 4 лица, на втората 1 лице/. Това обстоятелство не се оспорва и от представителя на дружеството –жалбоподател.

Съдът приема за безспорно установено, че в проверения обект, представляващ допълнително изградено закрито помещение от метална конструкция и стени от винил представляващо закрито обществено място, находящо се в гр. Шумен, бул.“Славянски“ № 266 /пешеходна зона/ към кафе „Мави“, стопанисвано от А.05“ ЕООД, ЕИК *****, на посочените две дати е допуснало нарушение на чл. 56 от 33.

Адресати на забраната за тютюнопушене на закрити обществени места са както посетителите на тези места, така и лицата, под чийто контрол е дейността в обекта.

Санкционната норма на чл. 218, ал. 2 от 33 безспорно предвижда наказания за лицата, които допускат, т. е. позволяват въпросната забрана да бъде нарушавана. 33 предвижда нарушението да се извърши във формата на допустителство, съобразно чл. 10 от ЗАНН. Субект на нарушението е търговецът - юридическо лице, който го стопанисва, като отговорността му е обективна и безвиновна.

Дружеството е осъществило състав на нарушение по чл. 218, ал. 2 от 33, предвиждащ ангажирането на административно - наказателната отговорност на лице, което допусне в управляван от него обект извършването на нарушение на чл. 54, 56 или 56а от Закона за здравето /33/. Разпоредбата на чл. 56, ал. 1 от 33 забранява тютюнопушенето в закритите обществени места.

Дефиницията за обществено място е регламентирана с § 1а от Допълнителните разпоредби на 33 - това са всички места, които са обществено достъпни и/или предназначени за обществено ползване, без оглед на собствеността или правото на достъп, включително и места за настаняване, заведения за хранене и развлечения, заведения за хранене, прилежащи към туристически хижи по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 1, 2 и 3 от Закона за туризма /б. "г"/. § 1а, б. "г" от 33 препраща към Закона за туризма, съгласно който туристически обекти са заведенията за хранене и развлечения (самостоятелни и прилежащи към места за настаняване) - ресторанти, заведения за бързо обслужване, питейни заведения, кафе-сладкарници и барове /чл. 3, ал. 2, т. 2/. Съгласно § 1, т. 32 от ДР на Закон за туризма "ресторант" е заведение, в което се предлагат кухненска и сладкарска продукция, алкохолни и безалкохолни напитки, а обслужването на клиентите е с квалифицирани сервитьори с използване на специални форми на сервиране.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства е установено по несъмнен начин, че посочените дати в допълнително изградено закрито помещение от метална конструкция и стени от винил, находящо се в гр. Шумен, бул.“Славянски“ № 26 б /пешеходна зона/ към кафе „Мави“, стопанисвано от А.05“ ЕООД, ЕИК *****, клиенти са пушили тютюневи изделия.

От изслушаните свидетелски показания се установява, че по време на проверките в помещението, представляващо закрито помещение от метална конструкция и стени от винил, което е било с плътно затворени стени и таван, находящо се в гр. Шумен, бул.“Славянски“ № 266 /пешеходна зона/ към кафе „Мави“, стопанисвано от А.05“ ЕООД, ЕИК *****, са установили, че на всички маси са поставени пепелници, а клиенти са пушили тютюневи изделия.

Обектът е бил със затворени стени и таван при проверките. Следователно дружеството е допуснало осъществяването на нарушение на чл. 218, ал.2 от 33, във вр. с чл. 56, ал. 1 33 в стопанисвания обект, поради което административно - наказателната му

отговорност е законосъобразно ангажирана, като му е наложена имуществена санкция в минимален размер от 3000 лв.

Имуществената санкция е наложена в минималния размер от 3000 лв., предвиден в нормата на чл. 218, ал. 2 от ЗЗ. От съдържанието на НП се установява, че наказващият орган е извършил преценка относно приложението на чл. 28 от ЗАНН, като е приел, че не са налице основания за прилагане на посочена привилегия на закона.

Съдът намира, че с оглед конкретиката на процесното деяние, същото не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обектовените случаи на нарушения от този вид и не представлява маловажен случай. Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № РД -05-6 от 15.02.2023 г. на Директора на РЗИ - Шумен, с което, на А.05“ ЕООД е наложена "имуществена санкция" в размер на 3000 лева по чл. 218, ал. 2, пр.3 вр. чл 56, ал.1 от ЗЗ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Шуменския административен съд в 14-дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____